

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

גודל פל הטובות

פארשטייט זיך פון די חתונה אליין. ווייסט איר פארנוואס? ווייל איך קוק נישט אויף די זייטיגע זאכן די עסן א.א.וו. איך קוק אינעם שורט פון דער זאך, איך טראכט אריין טיפער: 'ווער מאכט און פירט דאס אלעס? ווער האט אנגעדרייט אז דער בחור זאל זיך משך זיין צו אזא גוטע משפחה, און ס'זאל פארקומען אזא סארט חתונה, ווער? ווער? נאר דער אויבערשטער! ער פירט און איז מסדר אלעס, אז יעדע פּרָט פון טויזנטער איינצלהייטן זאל זיך אזוי שייין צאמטשטעלן! אזוי שייין געבינדן איינס אינעם צווייטן, ווער זאל זיין דער מחתן? דער מוזיקאנט? אין וועלכע זאל זאל די חתונה פארקומען?"

מיר לערנען א גרויסן יסוד פאר אינווער לעבן פון דעם משל:

מיר קענען קוקן פון פארשטיין פון אלע טובות וואס דער באשעפער טוט מיט אינו יעדע רגע, מיר הערן, אטעמען, מיר לערנען אין אזא חדר, אזעלכע סארט עלטערן, גוטע חברים א.א.וו. און זיך פרייען מיט די אלע טובות.

אז מען וועט אבער קוקן אויפן גאנצן בילד פון לעבן, אויף אלע טובות אויפאיינמאל, און זיך פרעגן: "ווער מאכט מיר דאס אלעס? ווער? דער אויבערשטער! ער דרייט צוזאם אז אלע גוטע זאכן זאלן זיין אזוי שייין פארבינדן איינס אין צווייטן, אויפן בעסטן און שטענסטן אופן צוגעשיקט אין די ריכטיגע צייט שטעלט ארויס א הערליכע בילד. אז מען גייט מיט אזא סארט געדאנקענגאנג איז די שמחה אויף אסאך א העכערע דרגה.

מיר וועלן אריינטראכטן אין אלע טובות וואס דער באשעפער מאכט אינו אלעס צוזאמען. וועלן מיר מער פארשטיין זיינע גרויסע חסדים, אזוי וועט די פרייד זיין אסאך גרעסער. (לויט ליקו"מ ח"ב ל"ד)

די חברים פונעם חתן זיצן אין באס אויפן וועג צום ישיבה, זיי רעדן מיט אייפער און ברען איבער די גרויסארטיגע חתונה וואס זיי האבן נארוואס מיטגעהאלטן.

משי רעדט זאפטיג: "א געוואלדיגע חתונה, פרישע פיש, פלייש בִּשְׁפֵע, נישט ביי יעדע חתונה איז אזוי ברייט צוגעשטעלט."

ווידער יענקי טענה'ט: "מיר גייט נישט אן אזוי די עסן, דער עיקר א הערליכע צאמטשטעל פון מוזיק, א פידל, פויק, ארגאן, ווער רעדט נאך פונעם קלירענעט, ער הייבט דעם עולם אין דער לופט!!"

"דוקא איך" זאגט אברהם'ל: "פריי זיך פון עפעס אנדערש, א געפאקטער עולם, די טענץ און רינגער"

אהרן עפנט זיינע אויגן מיט קנאה און זאגט: "איך האב בכלל נישט קנאה געהאט, עס זעט מיר אויס אז עס קומט זיך נישט פארן חתן אזא טייערן מחתן, ער איז גאנץ א געווענליכער בחור אין ישיבה געווען, פארנוואס פארדינט ער אזא שידוך?"

דוד הערט און לייגט צו: "איך האב באמערקט די שמחה און התרגשות פון די מחתנים, פאר זיי האט גאר נישט אינטערעסירט, נאר די חתונה אליין, איך האב אפילו געברענגט פארן מחתן א טעלער פלייש, ער האט מיר אפגעווארפן, ער איז געווען איבערגעוועלטגט מיט פרייד אז ברוך ה', ענדליך איז ער זוכה צו פירן זיין זון אונטערן חפה בשעה טובה!"

אינדערזייט זיצט יחיאל דער מתמיד און הייבט זיין קול'כל: "איך האב באמת קנאה געהאט פון אלעם, די פיש, פלייש, מוזיק, טענץ און

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס (7)

ריידער. זייער א וואוילער וואס סע איז א ווילד חידוש.

און איך קאן ריידן חידות און שירים און ליידער וואס זיי זענען ווילדע חידושים. וואס אז איך הייב אן צו ריידן מיינע חידות מיט מיינע שירים מיט מיינע ליידער. איז גאר ניט פארהאנדן קיין שום נברא אין דער וועלט וואס ער זאל מיר ניט וועלן הערן (כלומר סע ניט דא קיין שום באשעפעניש אין דער וועלט וואס סע זאל ניט וועלן הערן זיינע שירים וכו)

און סע איז אין זיי דא (דהיינו אין די חידות און אין די שירים וואס ער זאגט) כל החכמות. און איך האב אין הסכמה דראף. פון דעם גרויסן מאן וואס ער הייסט דער אמתיר איש חסד.

ווארין אמאל, זענען גיזעסין אלע חכמים און איטליכער האט זיך בארימט מיט זיין חכמה. איינער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט מיט זיין חכמה. אייזן. (דהיינו דאס וואס מען זאל קענען מאכן אייזן פון דער ערד דאס האט ער ארויס גיבראכט אויף דער וועלט)

און דער האט זיך בארימט ער האט ארויס גיבראכט איין אנדער מין מתכת (דהיינו איין אנדער מין אייזן ווארג. צין אדער בליי וכו) און דער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט מיט זיין חכמה זילבער. דאס איז שוין חשובער (דהיינו דאס וואס מען קאן מאכן זילבער. דאס האט ער ארויס גיבראכט) און דער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט. מען זאל קענען מאכן גאלד. און דער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט כלי

דעם דריטן טאג. האבן זיך חתן פלה ווידער דערמאנט. און האבן גיווינט און גיבענקט. ווי נעמט מען דא. דעם דריטן בעטליר. וואס ער איז גיווען א כבוד פה (דהיינו ער האט גישטאמפילט מיט דעם מויל)

דערווייל קומט ער אריין און זאגט. איך בין דא. און איז זיי ארום גיפאלין. און האט זיי גיקושט און ער האט זיי אויך אזוי גיזאגט פנ"ל. פריר האב איך אייך גיבענטשט. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך. היינט שענק איך אייך דרשה גישאנק. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך.

איר מיינט איך בין א כבוד פה. איך בין גאר קיין כבוד פה ניט. נאר די דיבורים פון דער וועלט וואס זיי זענען ניט קיין שבחים צום אייבירשטן האבן קיין שלימות ניט

(כלומר דריבער האט ער א פנים ווי א כבוד פה. וואס קען ניט ריידן. ווארין ער וויל גאר ניט ריידן קיין שום ווארט פון דער וועלט. וואס סע איז ניט קיין לויב צו השם יתברך. ווארין די רייד וואס ניט קיין לויב צו השם יתברך האבן קיין שלימות ניט. איבער דעם שטאמפילט ער אין די רייד)

אבער צום אמת בין איך גאר קיין כבוד פה ניט. אדרבא. איך בין א מליץ און א דברן דהיינו א

מִלְחָמָה. (דְּהֵינּוּ דִּי פְּלִים וואס מע האלט מיט זיי מִלְחָמָה. דְּהֵינּוּ בִּיקְסֵן און הוּרְמָאטִיס און דְּעֶסְט גְּלִיכִין דִּי חֲכָמָה צו מאכין די פְּלִים דָּאס האט ער אַרויס גִּבְרָאכְט)

און דער האט זיך באַרִימְט. ער קאן מאכין די אַיִזִין וואַרְג. ניט פון די זאַכִין. וואס זיי מאכין דערפון די אַיִזִין וואַרְג. און דער האט זיך באַרִימְט מיט אַנְדֶּערֶע חֲכָמוֹת. ווארין סע איז פאַרהאַנְדִין פְּמָה זאַכִין אויף דער וועלט. וואס מע האט אַרויס גִּבְרָאכְט דוּרְךָ חֲכָמוֹת. דְּהֵינּוּ סאַלִיטֶרֶע און פִּילֹווִיר און דְּעֶסְט גְּלִיכִין האט זיך אִיטְלִיכֶער באַרִימְט מיט זיין חֲכָמָה.

האט זיך דאַרט אַיִנער אַנְגִירוֹפִין אִיךּ בִּין קלוֹגֶער פון אַיִךּ. ווארין אִיךּ בִּין קלוֹג ווי דער טאַג. האט מען דאַרט ניט פאַרשטאַנען וואס ער זאַגט. ער איז קלוֹג ווי דער טאַג.

האט ער זיך צו זיי אַנְגִירוֹפִין. ווארן אלע אַיִעֶרֶע חֲכָמוֹת. קאן מען זיי צום אויף נעמען. וועט פון זיי מער ניט זיין. נאר אַיִין שְׁעָה. כָּאטְשֶׁע אִיטְלִיכֶע חֲכָמָה נעמט זיך פון אַיִין אַנְדֶּערִין טאַג. וועדליג די בְּרִיאָה וואס סע גיווען אין אִיטְלִיכִין טאַג.

ווארין אלע חֲכָמוֹת זענען זיך הרפכות (דְּהֵינּוּ מע מישט צום אויף עטליכע זאַכִין אין אַיִנעם און דערפון מאכט מען די זאַף. אַיִבער דעם נעמט זיך אִיטְלִיכֶע חֲכָמָה פון דעם טאַג. וואס אין דעם טאַג האט גאַט באשאפן די זאַכִין וואס דערפון נעמט מען די מאטעריעס און מע מישט אויס מיט חֲכָמָה און מע מאכט די זאַף וואס מע וויל מאכין זילבער אָדער קופער און דְּעֶסְט גְּלִיכִין) פון דְּעֶסְט וועגין פאַרט קאן מען מיט חֲכָמָה צום אויף נעמען אלע אַיִעֶרֶע חֲכָמוֹת וועט פון זיי מער ניט זיין נאר אַיִין שְׁעָה.

אַבער אִיךּ בִּין קלוֹג ווי אַ גאַנצער טאַג. (אַזוי האט זיך באַרִימְט דער אונטערשטער חֲכָם הַנְּבִיל) האב אִיךּ מִיךּ

אַנְגִירוֹפִין צו אִים (דְּהֵינּוּ דער כָּבֵד פּה וואס ער דערצײלט דאס אלץ) ווי וועלכער טאַג (פּלוֹמֶר ווי וועלכער טאַג בִּיסטו קלוֹג)

האט ער זיך אַנְגִירוֹפִין. אַט דער איז קלוֹגֶער פון מִיר. ווייל ער פּרעגט ווי וועלכער טאַג. לושמיר ווי וועלכער טאַג אִיר ווילט אַזוי בִּין אִיךּ קלוֹג. לושמיר פאַר וואס זע ווידער איז דער קלוֹגֶער. ווייל ער האט גִפּרעגט ווי וועלכער טאַג. דער חֲכָם איז זיך אִיךּ קלוֹג ווי וועלכִין טאַג ער וויל. נאר סע פאַרהאַנְדִין אַ גאַנצֶע מעשָׁה.

ווארין דער אַמְתִיר אִיש חסד. איז זייער אַ גְרוֹיסֶער מאן. און אִיךּ (דְּהֵינּוּ דער כָּבֵד פּה וואס ער דערצײלט דאס אלץ) גיי אום און נעם צום אויף אַלע אַמְתִי חֲסָדִים און בְּרענג זיי צו דעם אַמְתִין אִיש חֲסָד.

און דער עיקר זמן (דְּהֵינּוּ אַז סע זאל זיין אַ צײט ווארין די צײט אַליין דְּהֵינּוּ אַז סע זאל זיין יאַר און טעג אויף דער וועלט דאס אַליין האט זיך אִיךּ הַשֶּׁם יתְבַרַךְ באשאפן) ווערט נאר דוּרְךָ אַמְתִי חֲסָדִים.

און אִיךּ גיי אום און נעם צום אויף אַלע אַמְתִי חֲסָדִים און בְּרענג זיי צו דעם אַמְתִין אִיש חֲסָד. וואס דערפון ווערט דער זמן.

און סע איז פאַרהאַנְדִין אַ באַרְג. און אויף דעם באַרְג שְׁטִיט אַ שְׁטִיין. און פון דעם שְׁטִיין גייט אַ קוואל. און אִיטְלִיכֶע זאַף האט אַ האַרְץ. און די וועלט אין גאַנצִין האט אִיךּ אַ האַרְץ.

און דאס האַרְץ פון דער וועלט. איז אַ גאַנצֶע קוֹמָה מיט אַ פְּנִים און מיט הַעֲנָט און פִּיס וְכוּ'. לושמיר דער נאַגִיל פון דעם פִּיס פון דעם האַרְץ פון דער וועלט. איז האַרְצִיקֶער אַיִדֶער אַיִין אַנְדֶּערִינְס האַרְץ.

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלעך (7)

- א. אז ער איז קלוג ווי איין שעה
- ה. און וויפיל צייט קען מען צוזאם נעמען זייערע חכמות?
- א. אין איין שעה
- ב. אין איין טאג
- ג. אין איין וואך
- ד. צו וועם ברענגט דער כבד פה די אמת'ע חסדים?
- א. צו דער וואס איז קלוג ווי דער טאג
- ב. צו דעם אמת'ן איש חסד
- ג. צו דעם גרויסן אדלער
- ד. פון וואו גייט ארויס די קוואל?
- א. פון א שטיין וואס שטייט אויפ'ן בארג
- ב. פון א שטיין וואס שטייט נעבן בארג
- ג. פון א טיפע פלאץ
- ה. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- א. יא
- ב. נ'ין
- ג. א חלק

- א. וואס איז דער בעטלער דער כבד פה?
- א. מליץ און א ריידער וואס איז א ווילד חידוש
- ב. זייער א גרויסער חכם
- ג. אינער וואס קען נישט רעדן
- ד. פון וועמען האט ער א הסכמה?
- א. פונעם גרויסן אדלער
- ב. פון די מדינה של עשירות
- ג. פון דער אמת'ר איש חסד
- ד. מיט וואס האט זיך בארימט דער פערטער חכם?
- א. אז ער האט אויסגעטראפן וויאזוי מ'מאכט זילבער
- ב. אז ער האט אויסגעטראפן וויאזוי מ'מאכט גאלד
- ג. אז ער האט אויסגעטראפן וויאזוי מ'מאכט כלי מלחמה
- ד. מיט וואס בארימט זיך דער חכם וואס איז קלוגער פון זיי?
- א. אז ער איז קלוג ווי דער נאכט
- ב. אז ער איז קלוג ווי דער טאג

טיפער געטראכט

וואספארא זאך ווערט דערמאנט דא ביי אונזער מעשה - און אויך ווערט עס דערמאנט ביי די מעשה פון דער בעל תפילה?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ביי וואספארא נאך מעשה דערציילט דער הייליגער רבי אויף א מדינה וואס עס איז פול מיט שקרים? ביי מעשה ו' פון מלך ענו
און וויאזוי רופט דער רבי די בתי דינים דארט? סאנדיס (ערכאות)

**דעם רבינ'ס
אעשיות**

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com